

De gevallen mannen op het Weteringplantsoen

Herdenkingsboekje
1945 - 2020

Dit is een uitgave van het 4-5 mei comité Weteringbuurt en Amstelveld
Per adres: L.Mulders, Weteringschans 225-2, 2017 XH Amsterdam. Email: mulders.boot@wxs.nl

Bekendmaking

De Höhere **SS**- und
Polizeiführer Nord-
west maakt bekend:

Ten gevolge van den laffen en arglistigen
moordaanslag op een lid der bezettings-
macht op 10 Maart 1945 werd op 12
dezer een aantal terroristen en saboteurs
in het openbaar standrechtelijk dood-
geschoten.

Alscheuren of beschadigen van dit plakaat is strafbaar.

Dit gedicht verscheen in de verzetskrant *De Waarheid*, in maart 1945. De dichter is anoniem gebleven.

Het Weteringplantsoen

Zonovergoten ligt 't plantsoen
Al zoekt het oog vergeefs naar groen.
Door bolsters nog omsloten...

Daar, op dien eerste zonnedag
In Lente's lieven blijden lach
Daar werd hun 't hart doorschoten.

Men heeft hun levensvlam gedoofd,
Van liefde en geluk beroofd,
Door moordende pistolen.

De nazi-beul heeft weer gericht,
Hun lichamen als doel geschikt,
Den monsters: "Vuur" bevolen...

Ruim dertig zijn "terechtgesteld",
Als vuilnis op een vuilnisbelt,
Als schapen zonder hoeder...

Een van hen riep een luiden groet,
Voordat de dood hem nedersloeg,
Zijn laatste woord was - Moeder..

Weet, makkers, daar tentoongesteld
Gij, in uw volle kracht geveld,
't Verzet blijft ongebroken !

Zoals de Lent' steeds wederkeert,
Bevrijding komt ! Het heir marcheert!
En gij - gij wordt gewroken!

Henk Verwoerd (18 jaar)

Henk was leerling van het Hervormd Lyceum en woonde nog bij zijn ouders. In zijn huis op de Stadhouderskade was het hoofdkwartier gevestigd van de verzetsgroep *Groep 2000*.

Tijdens een straatcontrole moest hij zijn persoonsbewijs laten zien. De Nederlandse politieman zag dat hierin was geknoeid. Zijn geboortedatum was veranderd om niet in aanmerking te komen voor tewerkstelling in Duitsland.

Hij werd overgedragen aan de Sicherheitspolizei. Daar besloot men zijn woonadres te doorzoeken. Daar vond men bewijzen van illegaliteit, waarop hij, evenals zijn vader, werd opgesloten in het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst van *Todeskandidaten* werd gezet.

Klaas Wever (21 jaar)

Klaas werkte als typograaf bij een drukkerij in Amsterdam.

Hij werd in 1943 in Duitsland tewerkgesteld maar keerde in 1944 terug van verlof, dook onder en sloot zich aan bij het verzet.

Op weg naar een overval op een zwarthandelaar in de Haarlemmermeerstraat werd hij samen met Gerard van Tiel (zie elders) door twee Nederlandse politiemannen aangehouden voor een papiercontrole. Bij fouillering bleken beiden een wapen bij zich te dragen. Ze werden overgedragen aan de *Sicherheitspolizei* en opgesloten in het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. Daar werden ze op de lijst van *Todeskandidaten* gezet.

Maandagochtend 12 maart 1945

Weteringplantsoen

9.15-9.40 uur

Het is vroeg in de ochtend van maandag 12 maart 1945. De hongerwinter hangt als een grauwsliuier over de stad. Het is bijna lente maar dagelijks sterven er nog mensen op straat van de kou, van de honger. Talloze illegale krantjes en radio Oranje proberen de bevolking moed in te spreken. De boodschap is helder; *Hou vol. Misschien nog een paar weken, maar dan zal de bezetter definitief zijn verslagen.*

Vanuit het huis van bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen vlak bij het Leidseplein, lopen dertig gevangenen de poort uit. Duitse soldaten houden de mannen onder schot. Er staan vrachtwagens klaar voor transport. *Einsteigen!* Weten de mannen dat ze weldra zullen worden doodgeschoten?

Twee dagen eerder heeft de Duitse Sicherheitspolizei huiszoeking gedaan op de Amsterdamse Stadhouderskade 56. Vanaf dit adres is de verzetsgroep *Groep 2000* actief. Er liggen belangrijke code-documenten verborgen die niet gevonden mogen worden. Enkele leden van de verzetsgroep nemen poolshoogte in een poging te voorkomen dat de Duitsers de documenten vinden. Er ontstaat een vuurgevecht, waarbij SS officier, Ernst Wehner, wordt doodgeschoten.

De volgende dag wordt via pamfletten in de buurt bekendgemaakt dat *ten gevolge van den laffen en arglistigen moordaanslag op een lid der bezettingsmacht, een aantal terroristen en saboteurs in het openbaar standrechtelijk zullen worden doodgeschoten.*

Stadhouderskade 56

De dertig met handboeien aan elkaar geklonken mannen, klauteren zwiingend de vrachtwagens in. Hun lot blijkt gezegeld. Het doodschieten van een Duitse officier door het verzet, dient gewroken. Willy Lages, de commandant van de *Sicherheitspolizei* in Amsterdam, is erbij en kijkt toe.

De vrachtwagens trekken op.

Ze passeren Paradiso (toen nog een kerk). Ze passeren het Barlaeus, de Spiegelgracht met rechts het Rijksmuseum, de stadsvila's. Ze naderen het Weteringplantsoen.

Tezelfdertijd drijven Duitse soldaten vanuit de Ferdinand Bol- en Vijzelstraat willekeurige voorbijgangers naar de rand van het Weteringplantsoen. Daar zien ze de vrachtwagens de hoek omkomen. De wagens rijden het plantsoen op. Ze stoppen. De achterkleppen gaan open.

De eerste tien mannen worden naar voren geduwd, richting waterkant, pal tegen een langgerekte vuilnishoop.

Tegenover hen vormt zich een vuurpeloton. Een SS-officier meldt dat *'wegens een laffe moordaanslag op een lid der bezettingsmacht dertig terroristen en saboteurs standrechtelijk zullen worden doodgeschoten'*.

Er heerst even een angstaanjagende stilte. Dan een commando. Het klikken van metaal. Dan opnieuw een commando, een kogelregen en vallende mannen.

Er klinken kreten van afschuw. Handen voor de ogen. Kinderen duiken weg achter hun ouders of omstanders. Maar de soldaten aan de rand van het plantsoen maken schreeuwend en stompnd duidelijk dat er niet weggekeken mag worden.

Slechts enkele minuten later wordt een tweede rij van tien mannen naar voren geduwd. Opnieuw een diepe intense stilte, een commando, het klikken van metaal, een kogelsalvo en vallende mannen. En toen de laatste rij.

Willem van Velzen (58 jaar)

Willem van Velzen was vakbondsbestuurder.

Vanaf 1944 werkte hij mee aan *Paraaf*, het illegale blad van de vakbeweging en de SDAP (voorloper van de PvdA). Hij regelde de distributie.

In februari 1945 werd zijn schoondochter gearresteerd op een adres waar de Sicherheitspolizei een leider van een knokploeg zocht. Toen Willem dat hoorde, ging hij op onderzoek uit en werd op hetzelfde adres aangehouden. Hij werd overgebracht naar Het huis van bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Leo Verwoerd (45 jaar)

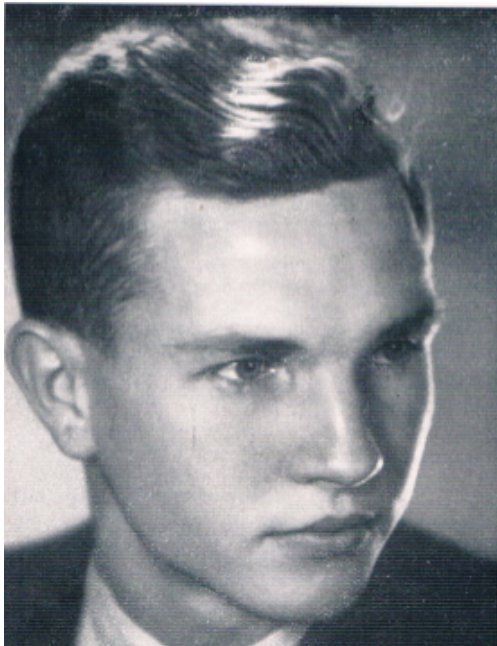
Leo werkte als kantoorbediende bij een assurantiebedrijf.

Hij stelde zijn woning op de Stadhouderskade 56 ter beschikking van het verzet. Vanaf begin 1945 was hier de centrale post van de verzetsgroep *Groep 2000* gevestigd.

Hij verleende hulp aan onderduikers, hielp Joodse landgenoten aan onderduikadressen en vervalste persoonsbewijzen.

Nadat zijn zoon Henk (zie hiernaast) door de Duitsers was verhoord, werd door de Sicherheitspolizei Verwoerds huis doorzocht. Hier vond men bewijzen van illegaliteit waarna arrestatie volgde en ook hij op de lijst werd gezet van *Todeskandidaten*.

Hans Sturm (21 jaar)

Hans Sturm studeerde biologie in Utrecht en weigerde de loyaliteitsverklaring te tekenen, hetgeen de bezetter van studenten eiste. In september 1944 werd zijn enig kind Irene Victoria geboren.

Hij was betrokken bij de distributie van illegale bladen. Daarnaast hielp hij onderduikers met bonkaarten en vervalste papieren.

In maart 1945 werd huiszoeking gedaan in het pand waar Sturm woonde, omdat men verdenkingen had tegen de hoofdbewoner. Sturms kamer werd ook doorzocht waarbij illegale bladen werden gevonden. Bij thuiskomst werd hij gearresteerd en opgesloten in het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. Daar werd hij op de lijst van Todeskandidaten gezet.

Gerard van Tiel (19 jaar)

Gerard van Tiel was leerling monteur in Amsterdam. Om tewerkstelling in Duitsland te ontlopen dook hij onder. In 1944 sloot hij zich aan bij het verzet.

Op weg naar een overval op een zwarthandelaar in de Haarlemmermeerstraat werd hij samen met Klaas Wever (zie elders) door twee Nederlandse politiemannen aangehouden voor een papiercontrole. Bij fouillering bleken beiden een wapen bij zich te hebben. Ze werden overgedragen aan de Sicherheitspolizei en opgesloten in het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. Daar werden ze op de lijst van Todeskandidaten gezet.

Executie Weteringplantsoen

***Ik heb het niet gezien
Men heeft het mij verteld:
Zij werden tien om tien
voor 't peloton gesteld.***

***Men schoot ze haastig neer.
Het salvo vuur en lood
keerde tot viermaal weer,
toen waren allen dood.***

***En ieder, die de plek
vol schrik en pijn ontweek,
werd (slag in borst en nek)
gedwongen, dat hij keek.***

***en zag hoe man en kind
neerzeeg in bloed en dood;
hij werd op slag hun vrind,
hun broer, hun deelgenoot.***

***Hij vindt mij aan zijn zij,
Een dien nietn rust aleer
hij staat voor 'n an'dre rij
mewt een gericht geweer.***

***Een, die met vaste hand
op het commando wacht
en recht pleegt in dit land
en vuurt en vuurt en lacht...***

***Ik heb het wél gezien,
Ik heb het góéd gehoord:
Zij werden tien om tien
in het plantsoen vermoord.***

***Ik ben niet wraakbelust,
maar vol van bitt're pijn.
Het hart, zo diep ontrust
wil weer genezen zijn.***

***En daarom zal ik staan,
met een gericht geweer.
En rustig leg ik aan
en rustig schiet ik neer.***

Een getuige vertelde later: *'Ik heb staan brullen achter mijn moeder, weggekropen achter haar rug, omdat de moffen ons bij elkaar hadden gedreven en wij getuigen moesten zijn van de mensen die hier gefusilleerd werden. Mijn moeder heeft maanden op haar bed gelegen van ellende en is nooit meer de oude geworden'.*

Ook Barlaeusscholier Els Borst, de latere minister van Volksgezondheid, was als 13 jarig meisje getuige van de moordpartij: *'Als je je hoofd wegdraaide kreeg je een tik: Anschauen'.* Dagenlang heeft Els er niet over durven praten. *'Wat was zij nou, 13 jaar!!!'.*

Pas later blijkt nog een 31ste slachtoffer te zijn gevallen; dominee Jan Koopmans. Als verzetsman is hij ondergedoken in een woning recht tegenover het Weteringplantsoen. Daar staat hij voor het raam toe te kijken tot een verdwaalde kogel hem dodelijk raakt.

De hele fusillade heeft nauwelijks twintig minuten geduurd. Na het laatste salvo marcheert het vuurpeloton af. Ook de soldaten die de omstanders in bedwang hebben gehouden verdwijnen uit het zicht. Wat achterblijft zijn de dertig vermoorde gevangenen.

Pas de volgende dag worden ze in een vrachtauto geladen en in het duingebied van Overveen in een massagraf gedumpt. Later zijn de dertig mannen herbegraven op diverse begraafplaatsen in het land.

Sindsdien vindt jaarlijks op 4 mei een herdenking plaats op het Weteringplantsoen bij het monument van de *Gevallen Hoornblazer*

Terreur

Niemand sprak, geen kreet, geen kreunen
zelfs geen ademtocht, alleen 't bevel
tot opmarcheren
in een vreemde taal, nog harder dan de schoten,
en wat tuimelende echo's langs de kade

Zwijgend is daarop het volk uiteengegaan;
de doden lagen op een grote hoop - en ik
ik denk zo menigmaal: zij zijn niet heengegaan,
de ongenoemden, die toch elk een naam,
een lot, een hoop, een sprankje toekomst waren.
Neen, ze zijn niet heen; in elk van ons sloeg dóór
wat uit hun lijf die kleine kogel joeg,
een bliksemflits gelijk, aan wijsheid,
aan gelatenheid, aan levenswil ook, aan besef
van wat dit broze, lieve leven is,
en wát de vrijheid

Nico Slob (Albert Helman)
(1903-1996)

Jan Dirk Semeins (28 jaar)

Jan Dirk Semeins was van beroep
huisschilder. Hij behoort tot de drie
Beverwijkse verzetstrijders (samen met
zijn vrienden Jan Pleeging en Reinier
Pletting) die hulp bood aan
onderduikers en verspreiding van *Vrij
Nederland*.

Samen werden ze op 26 februari 1945
gearresteerd en overgebracht naar het
Huis van Bewaring op het Kleine
Gartmanplantsoen.
en op de lijst van Todeskandidaten
gezet.

Gerrit Stoof (26 jaar)

Jeugdfoto van Gerrit Stoof
Beroep vrachtwagenchauffeur
Gearresteerd wegens verdenking van
commune delicten

Reinier Pletting (26 jaar)

Reinier Pletting was van beroep postbode. Hij behoort tot de drie Beverwijkse verzetstrijders (samen met zijn vrienden Jan Dirk Semeins en Jan Pleeing) die hulp boden aan onderduikers en meewerkten aan de verspreiding van *Vrij Nederland*.

Samen werden ze op 26 februari 1945 gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. en op de lijst van Todeskandidaten gezet.

Reinier was vlak voor de oorlog getrouwd met Jeanne, die tijdens de fusillade hoogzwanger was. Ze beviel acht dagen later van hun zoon Rienier-Dirk.

Jan W. van Randen (21 jaar)

In 1943 is hij ondergedoken om aan de verplichtte *Arbeitseinsatz* te ontkomen. Zijn precieze rol in het verzet is niet bekend. Wel werden tijdens zijn arrestatie veel wapens en munitie gevonden.

Wieger Boonstra (51 jaar)

Wieger Boonstra was verpleger in het *Provinciaal Ziekenhuis* in Medemblik.

Hij was gehuwd en had een kind. Hij verspreidde het illegale bladen als *Vrij Nederland*, *Het Parool* en *Trouw*. Hij verleende onderdak aan onderduikers en zamelde geld in voor het steunfonds van onderduikers.

Zijn zoon was betrokken bij het kraken van het bevolkingsregister in Medemblik. De boeken werden in de woning van Wieger Boonstra verstoppt. Na verraad werd hij samen met Pieter Brittijn en Roelof Oost (zie elders) overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. en op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Pieter Brittijn (42 jaar)

Pieter Brittijn was boekhouder van het *Provinciaal Ziekenhuis* in Medemblik. Hij verspreidde illegalen bladen als *Vrij Nederland*, *Het Parool*, en *Trouw*.

Hij verleende hulp aan Joodse onderduikers, zocht onderduikadressen, bezorgde bonkaarten en geld. Vele malen vergaderde het verzet in zijn woning. Later werd hij waarnemend leider van de *Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers* en hoofd van het *Nationaal Steunfonds*.

Op 14 februari 1945 werd hij na verraad gearresteerd door de Sicherheitspolitzei en samen met Wieger Boonstra en Roelof Oost (zie elders) overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst van Todeskandidaten gezet. Pieter Brittijn is herbegraven op de Erebegraafplaats in de duinen bij Overveen.

Frits Coelen (38 jaar)

Frits Coelen was winkelbediende in Amsterdam.

Hij nam Joodse onderduikers in huis en werd ingeschakeld bij het wegbrengen van bonkaarten naar onderduikadressen.

In 1944 werd hij lid van de Amsterdamse knokploeg *Reintje de Vos* en de *Binnenlandse Strijdkrachten*.

In zijn woning bevond zich een wapendepot en werden vergaderingen van de knokploeg gehouden.

Op 17 januari kreeg hij opdracht aardappels en uien op te halen in een loods in Amsterdam. Daar werd hij met 4 anderen door een Nederlandse politieman en NSB'er gearresteerd, gewaarschuwd door een buurman die zwarthandel vermoedde. Hij werd overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst van *Todeskandidaten* geplaatst.

Ko van Eijk (31 jaar)

Jacob van Eijk was student economie aan de UvA.

Hij was aangesloten bij een knokploeg in Amsterdam en verzorgde o.a. bonkaarten voor onderduikers.

In juli 1944 richtte hij het illegale blad *De wegwijzer* op, dat later fuseerde met het gelijkgestemde blad *Radio Oranje, orgaan voor strijdend Nederland*.

In februari 1945 werd hij gearresteerd en overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Marinus Pijl (51 jaar)

Jan Pijl (22 jaar)

Marinus jr. Pijl (23 jaar)

Marinus Pijl was Fortwachter van Fort de Kwakel, waar hij een illegale jeneverstokerij runde.

Toen de Duitsers dit ontdekten, werd hij samen met zijn twee zoons opgepakt en overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen.

Jan Pleeging (48 jaar)

Jan Pleeging was van beroep tuinder.

Hij behoort tot de drie Beverwijkse verzetstrijders (samen met zijn vrienden Jan Dirk Semeins en Reinier Pletting) die hulp bood aan onderduikers en verspreiding van *Vrij Nederland*. In een hem toebehorende bollenschuur aan de Creutzberglaan in Beverwijk, bevond zich een belangrijk ondergronds wapendepot.

Hij werd samen met Jan Dirk Semeins en Reinier Pletting, verraden en op 26 februari 1945 door de Velsense politiemannen Langenman en Kipp gearresteerd en na zware mishandeling overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst van *Todeskandidaten* gezet. Hij is (her)begraven op begraafplaats Duinrust bij Beverwijk.

Roelof Oost (37 jaar)

Roelof Oost was klerk in het Provinciaal Ziekenhuis in Medemblik. Hij woonde met zijn gezin in Medemblik en verleende hulp aan onderduikers en verspreidde illegale bladen als *Vrij Nederland*, *Trouw* en *Het Parool*.

In de laatste maanden noteerde hij berichten van de Engelse zenders om ze op papier verder te verspreiden. Op 14 februari 1944 werd hij na verraad in zijn woning gearresteerd en samen met Wieger Boonstra en Pieter Brittijn, overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Frans ten Pas (31 jaar)

Frans ten Pas was metaalbewerker in Alkmaar. In augustus 1944 werd hij lid van de knokploeg 4710, later deel van de *Binnenlandse Strijdkrachten*. Hij maakt in zijn werkplaats valse sleutels en repareerde revolvers. In zijn woning verborg hij wapens en munitie.

Door zich kritisch uit te laten over enkele vooraanstaande NSB'ers, werd hij door een getuige van dat gesprek verraden en door een groep Landwachters, leden van een pro-Duitse Nederlandse paramilitaire organisatie, in zijn huis gearresteerd. Via Alkmaar wordt hij overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Gerard Engelen (30 jaar)

Geboren in Amsterdam
Beroep Tramconductor
Lid van het verzet
Samen met zijn jongere broer gefusilleerd
Begraven op het Nationaal Ereveld Loenen

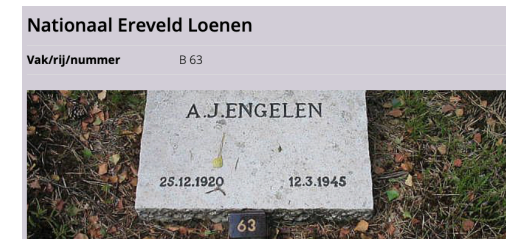

Gerard Engelen met zijn pas geboren zoon Henk Engelen.

Anton Engelen (24 jaar)

Geboren in Amsterdam
Beroep Monteur
Lid van het verzet
Samen met zijn oudere broer gefusilleerd en herbegraven op het Nationaal Ereveld Loenen

Johan Eskens (20 jaar)

Willem van de Fliert (33 jaar)

Piet Merlijn (24 jaar)

Robert Murrarij (26 jaar)

Johan Eskens was kantoorbediende in Amsterdam.

In zijn vrije tijd was hij lid van de *jeugdbond voor onthouding* en schreef gedichten.

In 1943 weigerde hij te voldoen aan de oproep voor verplichte tewerkstelling in Duitsland en dook onder in de buurt van Purmerend.

Daar verspreidde hij het illegale blad de *Waarheid* en bezorgde bonkaarten bij onderduikers.

Tevens was hij betrokken bij het demonteren van explosieven onder bruggen, duikers en sluizen.

Na verraad werd hij op 24 februari gearresteerd en via Alkmaar overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Willem van de Fliert is geboren in Ede en van beroep landbouwer in Renswoude

Hij verleende onderdak aan onderduikers en knokploegleden waaronder Sander de Kleuver en Henk Hekking (zie elders).

Na verraad is hij 7 maart 1945 samen met Sander en Henk gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Hij liet een zwangere vrouw en vier kinderen achter.

Willem van de Fliert is (her)begraven op de Gemeentelijke begraafplaats Renswoude

Piet Merlijn was machine bankwerker en maakte sinds 1944 samen met zijn jongere broer Bertus, deel uit van de knokploeg Nijmegen, o.l.v. de bekende verzetslijder Theo Dobbe.

Zo overviel hij o.a. een politiebureau in Heerlen, waar uniformen en pistolen buit werden gemaakt.

In Den Bosch schoot hij politiemann Peter van Bussel dood, die bekend stond als schrik van Den Bosch door zijn jacht op onderduikers.

In februari 1945 werd Piet Merlijn in Hoorn door Landwachters betrapt in politie-uniform en bewapend. Hij werd overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Geboren in Laren
Beroep kantoorbediende
Gearresteerd wegens verdenking van commune delicten.

Hendrik Hekking (19 jaar)

Hendrik Hekking is geboren in Krimpen aan de Lek.

Beroep kantoorbediende
Hij was sinds 1943 lid van de L.O. de landelijke organisatie voor hulp aan onderduikers.

Per fiets bracht hij verzetskrantjes en brieven rond.

Door verraad is hij samen met Willem van de Fliert en Sander de Kleuver (zie elders genoemd), in Renswoude opgepakt en via Doorn en Utrecht overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen.

Hendrik Hekking is herbegraven op de Gemeentelijke Begraafplaats Krimpen aan de Lek

Sander de Kleuver (21 jaar)

Sander de Kleuver is geboren te Veenendaal

Hij dook onder bij Willem van de Fliert (zie elders genoemd), om tewerkstelling in Duitsland te ontlopen.

In 1944 sloot hij zich aan bij het verzet als lid van de knokploeg *Veenendaal/Renswoude*. Door verraad werd hij samen met Willem van de Fliert en Hendrik Hekking gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen en op de lijst van Todeskandidaten gezet.

Sander de Kleuver is herbegraven op begraafplaats Munnikenhof te Veenendaal

Jacobus Goris (44 jaar)

Jacobus Goris was magazijnmeester bij machinefabriek Duyvis & Co in Koog aan de Zaan.

Daar was hij vakbonds- en vertrouwensman. Reeds vanaf 1942 verspreidde hij grote aantallen verzetskranten. Ook verzorgde hij de distributie van levensmiddelen voor onderduikers.

Op 27 januari 1945 werd hij gearresteerd door een patrouille Landwachters (een para-militaire organisatie van Nederlanders onder Duits gezag), terwijl hij het illegale blad *Strijd* rondbracht.

Via het Huis van Bewaring in Alkmaar, waar hij zwaar is gemarteld, werd hij overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartman plantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Jan de Haan (44 jaar)

Jan de Haan was brandwacht bij de N.S., getrouwd en had 4 kinderen.

Tijdens de oorlog kreeg zijn oudste zoon van iemand een geweer met patronen. Hij hoopte die te kunnen verkopen. Door verraad vond in maart 1945 in zijn woning een inval plaats door agenten van de Sicherheitspolizei. Daar vond men het geweer onder een bed verstopt. De Haan sr. werd verantwoordelijk gesteld en overgebracht naar het Huis van bewaring op het Kleine Gartmanplantsoen. Daar werd hij op de lijst gezet van *Todeskandidaten*.

Typ hier om tekst in te voeren

Iemand legt de Nederlandse vlag op de plek waar kort daarvoor de fusillade heeft plaatsgevonden.

De foto is van Cas Oorthuys